

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 28 mars 1941 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 12 april 1940 (nr 199) om skyldighet att avverka ved till avsalu.

Genom en den 14 februari 1941 dagtecknad proposition, nr 54, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 12 april 1940 (nr 199) om skyldighet att avverka ved till avsalu.

Härigenom förordnas, att lagen den 12 april 1940 om skyldighet att avverka ved till avsalu, vilken lag gäller till och med den 30 juni 1941, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Lagen den 12 april 1940 (nr 199) om skyldighet att avverka ved till avsalu gäller till och med den 30 juni 1941. Enligt lagen åligger det ägare av skogsmark samt innehavare av avverkningsrätt att avverka ved till avsalu till den myckenhet och enligt de föreskrifter, som vederbörande vedkontor (numera kristidsstyrelse) enligt anvisningar av statens vednämnd (numera statens bränslekommission) bestämmer. Underlåter någon att verkställa sådan avverkning, må tvångsutsyning ske och avverkningen äga rum för kronans räkning.

Föredragande departementschefen, statsrådet Eriksson, har i propositionen anfört följande:

»Såsom under förarbetena till lagen uttalades, böra erforderliga avverkningar såvitt möjligt åstadkommas på frivillighetens väg och tvångsåtgärder förty icke tillgripas i vidare mån än som kan visa sig oundgängligen erforderligt. Avverkningarna hava också i stort sett kunnat genomföras i plane-rad omfattning utan att tvångsutsyning tillgripits i något enda fall.

En lagstiftning av förevarande slag är uppenbarligen alltjämt av nöden såsom ett yttersta medel att åvägabringa erforderliga avverkningar. Med hänsyn härtill bör lagens giltighetstid förlängas, förslagsvis till och med den 30 juni 1942.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det i propositionen framlagda förslaget och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 27 mars 1941.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Norman, Hagman**, *Tamm, Forslund, Roos, Olof Carlsson, Sten* och *Holstenson*;

från andra kammaren: herrar *Hage, Olovson* i Västerås, *Hallagård, Hermanson, von Seth, Barnekow, Witzell** och *Lundgren*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
